

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoE/61/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214218319
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214218319.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou MCGA legal, s.r.o., Partizánska 2, Bratislava, IČO: 36 715 662, proti povinnej: I. K., nar. XX. XX. XXXX, E. XX/XX, S. - H. H., o vymoženie sumy 5.111,13 eur s príslušenstvom, zmluvnej pokuty a ďalších trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Er/1297/2014 a u súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku, Grösslingova 62, Bratislava pod sp. zn. EX 2139/2014, o odvolaní oprávneného zo dňa 28. 10. 2015 proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 6. októbra 2015 č. k. 13Er/1297/2014-22, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 44 ods. 2, § 243d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ustanovenia § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, ustanovenia § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovení § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 879j zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a článkami Smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 14. 09. 2012 Stálym rozhodcovským súdom ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIÁČNÁ, a.s. pod sp. zn. G09090071. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmluvy o úvere zo dňa 06. 12. 2007 č. 1068718371, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky úverových produktov (verzia 2/2006), v ktorých v článku V. Spoločné a záverečné ustanovenia, bod 5.38 bola obsiahnutá rozhodcovská doložka.

Zo samotnej zmluvy a jej súčasti - obchodných podmienok - je zrejmé, že boli vopred pripravené dodávateľom - veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov - dlžníkov, a preto povinný - dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Po posúdení veci je podstatné, že súd prvého stupňa zistil, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa preto musí použiť spotrebiteľské právo. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver a na uvedený právny vzťah sa použijú ustanovenia o spotrebiteľskom práve, konkrétne zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. o spotrebiteľských zmluvách v § 52 až 54, t. j. ide o právne normy spotrebiteľského práva. Súd bral do úvahy aj to, v akej forme je zmluva ako aj zmluvné dojednania napísaná - malé písmená s nahusteným textom, bez odsekov znemožňujúcich ich riadne prečítanie zo strany spotrebiteľa, sú vypracované nezrozumiteľne (najmä pre spotrebiteľov, ktorí právnické vzdelanie nemajú) a týmto spôsobom porušujú informačné povinnosti zakotvené v zákone o spotrebiteľských úveroch, v zákone o ochrane spotrebiteľa a v Občianskom zákonníku.

Podľa názoru súdu prvého stupňa je dojednanie rozhodcovskej doložky v obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorá je napísaná na predtlačenom formulári, ktorý právny predchodca oprávneného používa v prípadoch rovnakého druhu a neurčitého počtu, pre neurčitý okruh spotrebiteľov, neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 335/2007 Z. z. neplatná a výkon práv na základe takejto doložky je výkonom v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovskú doložkou si spotrebiteľ osobne nevyjednal a nemal na výber. Mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam, teda aj tomu, že prípadný spor sa bude riešiť v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak sice spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu, prípadne, ak sa v jej rámci vopred vzdá svojho práva zvoliť si spôsob riešenia prípadných sporov. Podľa názoru súdu prvého stupňa už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 335/2007 Z. z. neplatná. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je priznané rozhodnutím, ktoré vykazuje materiálne vady, nakoľko ide o rozhodnutie vzniknuté na základe neprijateľnej podmienky, a teda rozhodnutie vzniknuté v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je v konečnom dôsledku ničotné, nulité.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo potrebné v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietnuť, nakoľko dojednanie rozhodcovskej doložky bolo v rozpore s dobrými mravmi, vyššie citovanými ustanoveniami slovenského právneho poriadku ako aj právneho poriadku Európskeho spoločenstva, a to najmä s ustanoveniami smernice Rady č. 93/13EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Poukázal na dôvodovú správu NR SR k ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, z ktorej vyplýva, že cieľom takejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi, ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené ustanovenie teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. Oprávnený konštatoval, že v zmysle tejto dôvodovej správy je predmetná rozhodcovská doložka v zmysle zákona a neprieči sa dobrým mravom, keďže dlžníkovi nebráni, aby si svoje práva voči veriteľovi uplatnil na príslušnom všeobecnom súde a zároveň umožňuje veriteľovi, aby si uplatnil svoje práva voči dlžníkovi na príslušnom rozhodcovskom súde v zmysle tejto rozhodcovskej doložky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 9CoE/18/2010, ktoré vo svojom odvolaní citoval a v ktorom súd uviedol, že v období do 31. 12. 2007 sa ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvy o dielo a na iné ostatné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to dať do súladu svoju zmluvu s ust. § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka v lehote 3 mesiacov od 01. 04. 2004, ani sankcia neplatnosti vyplývajúca z ods. 4 tohto ustanovenia. Odvolací súd v tomto rozhodnutí zároveň uviedol, že novelizovaným ust. § 52 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01. 01. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť úkonov vzniknutých pred 01. 01. 2008 (§ 879 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ teda pred dňom 01. 01. 2008 bola uzatvorená úverová zmluva, podľa ktorej dlžníkom bol subjekt spĺňajúci podmienky pre jeho označenie za spotrebiteľa, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred dňom 01. 01. 2008 z takto uzatvorenej úverovej zmluvy posudzovať podľa ust. § 52

až § 54 Občianskeho zákonníka. Krajský súd v Prešove taktiež konštatoval, že v preskúmvanej veci bola úverová zmluva uzatvorená dňa 10. 10. 2005 a z tohto dôvodu môže byť právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi posudzovaná len podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a Obchodného zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zdôraznil, že v prejednávanej veci sa stal rozhodcovský rozsudok (exekučný titul) právoplatný a vykonateľný aj z dôvodu, že povinný nepodal ani opravný prostriedok podľa § 3 ZKR - žiadosť na preskúmanie rozsudku iným rozhodcom, ani žalobu na súd na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 a nasl. ZRK, napríklad i z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy (doložky). Podľa ods. 47 rozsudku Súdneho dvora EÚ C-40/08 dodržiavanie zásady efektivity nemôže viesť k tomu, aby bolo po vnútroštátnom súde požadované, aby nielenže vyvážil procesné opomenutie spotrebiteľa, ktorý nebol oboznámený so svojimi právami, ale aby rovnako celkom zastúpil úplnú nečinnosť dotyčného spotrebiteľa, ktorý sa nezúčastnil rozhodcovského nálezu, ktorý sa tak stal právoplatným. Oprávnený vo svojom odvolaní poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 18CoE/924/09, podľa ktorého treba prisvedčiť právnenému tvrdeniu oprávneného, že súd prvého stupňa napriek tomu, že nenastala ani jedna skutočnosť, uvedená v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, bez ďalšieho konštatoval, že rozsudok sa prieči dobrým mravom, pričom neuviedol, na základe čoho k takému záveru dospel. Z uvedených dôvodov oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, tak ako to žiada v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací prejednal vec v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil, pričom takto rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 24. 09. 2014, kedy bol súdnemu exekútorovi JUDr. Kamilovi Líškovi doručený návrh oprávneného zo dňa 15. 08. 2014 na vykonanie exekúcie, v ktorom oprávnený žiadal o vymoženie sumy 5.111,13 eur s príslušenstvom a trov exekučného konania. Ako exekučný titul predložil rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 14. 09. 2012 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediálna, a.s. pod sp. zn. G09090071, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 10. 2012 a vykonateľnosť dňa 20. 10. 2012. Následne súdny exekútor JUDr. Kamil Líška podaním zo dňa 26. 09. 2014 požiadal príslušný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. Dňa 06. 10. 2015 súd prvého stupňa, obsadený vyšším súdnym úradníkom, vydal napadnuté uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia.

Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 12. 2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 vyššie citovaného zákona, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky ako zmluvnej podmienky. Odvolací súd sa s takýmto záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia stotožnil, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tieto dôvody opakoval.

Exekučný súd je oprávnený a povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené podmienky na vedenie exekučného konania. Jednou z týchto podmienok je relevantný exekučný titul, bez existencie ktorého nemožno exekúciu vykonať. V predmetnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný dňa 14. 09. 2012 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s. pod sp. zn. G09090071, o vydanie ktorého požiadala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. (v exekučnom konaní oprávnený) na základe zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 06. 12. 2007. Súčasťou zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch sú obchodné podmienky úverových produktov (verzia 2/2006), v ktorých v čl. 5.38 je obsiahnutá rozhodcovská doložka v znení: „GE a zákazník sa dohodli, že všetky medzi nimi vzniknuté spory z právnych vzťahov na základe Zmluvy alebo s ňou súvisiacich, vrátane sporov o platnosť, výklad alebo zánik Zmluvy, predložia na rozhodnutie Stálemu rozhodcovského súdu zriadenému pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. Bratislava, IČO: 35 862 882, podľa jeho základných vnútorných predpisov. Zmluvné strany sa podrobia rozhodnutiu tohto súdu. Jeho rozhodnutie bude pre zmluvné strany záväzné. Zároveň sa zmluvné strany môžu písomne dohodnúť v lehote 30 dní odo dňa doručenia návrhu niektorej zmluvnej strany na tom, že všetky medzi nimi vzniknuté spory z právnych vzťahov na základe zmluvy alebo s ňou súvisiacich, vrátane sporov o platnosť, výklad alebo zánik zmluvy, predložia na rozhodnutie (v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní) pred iným rozhodcovským súd.“

V tejto súvislosti a na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza i s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 02. 2011, č. k. IV. ÚS 55/2011-19, že rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu exekučného titulu nebola v predmetnej veci spotrebiteľom osobitne vyjednaná, ale vyplýva z obchodných podmienok úverových produktov (verzia 2/2006) zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 06. 12. 2007 a tento právny vzťah teória i prax považujú za nerovnovážny. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. S poukazom na uvedené potom treba považovať rozhodcovskú doložku uvedenú v obchodných podmienkach úverových produktov (verzia 2/2006) zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 06. 12. 2007 bez ohľadu na jej formu a znenie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti ho v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka ako neprijateľná zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky potom odporuje dobrým mravom. Plnenie z neprijateľnej podmienky je plnením právom nedovoleným a štát musí bezvýhradne odmietnuť ochranu takýmto plneniam.

V predmetnej veci odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nie každá zmluvná podmienka vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, nemali by byť pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka, v takom prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Takýto výkon práv podľa predmetnej rozhodcovskej doložky je v rozpore s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa.

Ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších prepisov účinnom do 31. 12. 2014, umožňovalo exekučnému súdu odmietnuť exekučnú právnu ochranu nároku priznanému rozsudkom rozhodcovského súdu, ktorý vykazuje niektoré z väd uvedených v tomto ustanovení (zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné,

právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom - ustanovenie § 45 ods. 1 písm. c/ vyššie citovaného zákona). V prípade zistenia týchto väd je súd oprávnený hľadieť na rozhodcovský rozsudok tak, akoby materiálne právoplatný nebol - nie je ním teda viazaný v zmysle ustanovenia § 159 OSP.

S takýmto záverom korešponduje i ustanovenie § 35 vyššie citovaného zákona, ktoré účinky rozhodcovského rozsudku obmedzuje len na účastníkov, z čoho vyplýva, že nebolo zámerom zákonodarcu bezvýhradne viazať všetky štátne orgány účinkami rozhodcovského rozsudku, pretože rozhodcovský súd je súkromnoprávny orgán a rozhodcovské konanie je súkromnoprávnym konaním.

S poukazom na uvedené zistenia je potom potrebné konštatovať, že predložený exekučný titul je materiálne nevykonateľný, nakoľko rozhodcovská doložka uvedená v obchodných podmienkach úverových produktov (verzia 2/2006) zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 06. 12. 2007 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pričom absencia tejto vlastnosti spôsobuje v predmetnej veci neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonávaní exekúcie. Exekučný súd vyššie uvedené nedostatky zistil už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, preto správne postupoval podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov a žiadosť súdneho exekútora zamietol. Týmto postupom exekučný súd správne a v súlade so zákonom odmietol poskytnúť exekučnú právnu ochranu nároku priznanému rozhodcovským rozsudkom, nakoľko boli splnené podmienky na zamietnutie návrhu, ktorým súdny exekútor žiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolačí súd uvádza, že znenie § 52 a nasl. bolo zmenené novelou (zák. č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinným od 01. 01. 2008), v ktorej sa na rozdiel od predchádzajúcej úpravy za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V predmetnej veci však právny vzťah medzi oprávneným a povinnou vznikol na základe zmluvy o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 06. 12. 2007, ktorú treba považovať za štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu jej uzavretia, resp. za spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov platnom v čase jej uzavretia. Súčasťou tejto zmluvy sú Obchodné podmienky úverových produktov (verzia 2/2008), v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka a ktorú súd prvého stupňa správne posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože spotrebiteľ (v exekučnom konaní povinná) nemal na výber a bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Ustanovenie § 53 ods. 4, písm. r/ Občianskeho zákonníka bolo do tohto právneho predpisu zapracované až od 01. 01. 2008, t. j. po uzavretí predmetnej zmluvy. Za týchto okolností odvolačí súd považoval rozhodcovskú doložku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly upravenej v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobuje značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, na čo správne poukázal i súd prvého stupňa vo svojom uznesení.

Z týchto dôvodov odvolačí súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

Krajský súd v Nitre dáva súdu prvého stupňa v predmetnej veci do pozornosti, že v súdnom spise sa nenachádza doklad o doručení napadnutého rozhodnutia povinnej (s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. apríla 2010, sp. zn. 1 M Cdo 12/2009). V súdnom spise sa nachádza iba doklad o doručení rozhodnutia oprávnenému a súdnemu exekútorovi JUDr. Kamilovi Líškovi. Naviac súd prvého stupňa predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie odvolanie oprávneného zo dňa 28. 10. 2015 na č. I. 30-32 v súdnom spise bez toho, aby podané odvolanie doručoval povinnej, a to s poukazom na ust. § 209a ods. 1 OSP, ktorý platí i pre exekučné konanie. Vzhľadom na vyššie uvedené bude potrebné postupovať tak, že uznesenie zo dňa 06. 10. 2015 spolu s odvolaním oprávneného zo dňa 28. 10. 2015 doručí súd prvého stupňa povinnej spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.